

Člověk se nemá nechat zblbnout
ani politiky, ani filosofy...(L. Vaculík)

číslo 41

léto 1997

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitchener-Waterloo

„Jméno Václava Havla v sestavě české politické reprezentace přijalo celá naše veřejnost před osmi lety s porozuměním a vřelým souhlasem. Po pádu komunismu bylo všem jasné, že vhodnějšího kandidáta do nejvyššího úřadu republiky není. Věděli jsme, že tak jako každý, i Václav Havel může dělat chyby, ovšem netušili jsme, že ve svém filosofickém zornicení bude střelát góly i do vlastní branky, jak tomu bylo na letošní svátek sv. Jiří, v německém Spolkovém sněmu

Několik poznámek

I když projev prezidenta Václava Havla 24. dubna letošního roku v Bundestagu byl adresován německým poslancům je zřejmé, že řečník měl na mysli širší spektrum posluchačů než jen přítomné. Z tohoto úhlu vědomí se nezdá být zcela jasné vystoupil-li pan prezident spíše jako reprezentant „nad-národních globalistických“ zájmů a svých vlastních představ, než jako hlava státu reprezentujícího jeho suverenitu a jeho zájmy. Haviův abstraktní idealismus, upnutý na dalekou budoucnost, nekonkrétní charakter projevu a množství kontradikcí ve větách, činí jeho interpretaci značně nesnadnou. Znepokojení vyvolává svým již tradičním etapovým přístupem k sudetoněmecké otázce, kterým otevírá zase o něco více prostor pro vlivy, tlaky a nelegitimní ambice německé. Nezdá se, že by V. Havlovi k takovému vystoupení český národ dal kdy mandát, nehledě na to, že zůstává otázkou, zda takové jednání bude **skutečný** respekt na německé straně. Českému národu byla v době jednání o deklaraci slíbena „tlustá čára“ za minulostí přesně v tom smyslu, že už pak bude uchráněn jakýchkoli nároků a vměšování z Německa. Poslední zbytky této postupně mizející čáry pan prezident ve svém projevu odstraňuje v podstatě jako nedorozumění.

Do budoucna budi úděsnou představu, že Václav Havel v tomto svém projevu zve sudetské Němce do Čech, ne už jen jako hosty, ale jako „někdejší spoluobčany s hlubokými kořeny v českých zemích.“ Většina sudetských Němců se však nikdy v historii necítila být spoluobčany Čechů, ale spíše členy vládnoucího národa majícího různá privilegia na úkor Čechů, kteří v Českém království tvořili více jak dvoutřetinovou většinu obyvatel. Po ztrátě těchto privilegií roku 1918 jejich naprostý nedostatek smyslu pro spoluobčanství nakonec vyústil v ty nejstrašnější zločiny vůči českému národu. Jejich cíl odtrhnout „sudety“ od českých zemí a jejich flirtování s Německem nebylo ve 30 letech nic nového, i císař pán ve Vídni a rakouská vláda se po celá desetiletí tohoto irredentismu báli.

Podceňovat existenci vlastního státu, jeho národní identitu, jak to činí Václav Havel,

znamená podceňovat podmínky, které jsou nezbytné pro existenci občanské společnosti. Jeho předefinování vlasti jako "mostu mezi člověkem a vesmírem" je zbytečná nejasnost za situace, kdy národy ještě dlouho zůstanou pozitivní součástí naší civilizace. Pokud jde o vlast, po všem co se v historii stalo, bude pro každého lepší, když české země zůstanou vlastí pro Čechy a německé země pro Němce, včetně sudetských. Snad by bylo na místě německým poslancům vysvětlit, že český národ si cení své identity a že potřebuje podmínky k jejímu rozvíjení a ne tlaky, které jsou nebezpečné a vytvářejí nedobré sousedské vztahy, ale i nezdravou atmosféru. Prezident Václav Havel přijal "globalistický trend" jako přirozený a žádoucí, ale otázkou zůstává, do jaké míry je v tomto ohledu v rozporu s názorem i potřebami vlastního národa. Představitelé globalismu se jistě plně ztotožní s Havlovou definicí vlasti jako sdílených hodnot, ale ty mají úplně jiný charakter, než hodnoty většiny lidí. Stoupenci globalismu tím, že nemají žádnou konkrétní vlast, také nemají žádnou konkrétní zodpovědnost za druhé, za spoluobčany, za komunitu, za úroveň lidí i za to, co tu minulá generace pozitivního vytvořily. Toto je však nutné vnímat jako nebezpečný defekt, mající silný destruktivní potenciál, a ne jako přednost.

Obsah projevu pana prezidenta Václava Havla dne 24. 4. 97 v bonnském Bundestagu zanechal v mnohých vážné obavy o naši budoucnost.

V. Bubák

MIMOŘÁDNÁ ZPRÁVA TĚSNĚ PO UZÁVĚRCE !!!

ODPOVÍDÁME NA KATASTROFÁLNÍ PŮVODNĚ V ČR, KTERÉ SI VYŽÁDALY ŘADU ŽIVOTŮ A MAJETKOVÉ ŠKODY JDOU DO MILIÁRD Kč, OKAMŽITOU FINANČNÍ SBÍRKOU NA POMOC OBĚTEM. PROSÍM ZASÍLEJTE ŠEKY OZNAČENÉ „POVODEŇ“ NA NAŠÍ ADRESU CZECH - SLOVAK ASSOC. OF CANADA, 373 BRIDGE STR. W. P.O.B. 41025 WATERLOO, ONT., N2K 3T5, NEBO PŘÍMO DO CZECH CREDIT UNION, 740 SPADINA AVE, TORONTO, M5S 2J2. ČÍSLO ÚČTU 1336511 CZECH REP. FLOOD RELIEF.

Naše Kronika

Výbor naší odbočky Českého a Slovenského sdružení v K-W děkuje všem sponzorům, dobrovolným pomocníkům i všem přátelům za jejich aktivní účast při zajišťování 49. Kongresu ČSSK, Tradičního Velkého pikniku i ostatních akcí. Děkujeme vám a věříme ve vaši stálou přízeň a pochopení!

Výbor odbočky ČSSK v Kitchener-Waterloo-Guelph-Cambridge

"Byl to jeden z nejlepších kongresů poslední doby", komentoval největší letošní podnik naší odbočky, kterým právě 49. Kongres ČSSK bez pochyby - ve dnech 24.-25.5. - byl, vancouverští delegát a předseda tamní odbočky Miloš Zach. Přihlédneme - li ke skutečnosti, že právě vancouverským nic neujde a na všechno jdou s vyhrnutými rukávy, je to výrok vskutku lichotivý.

V příjemném prostředí University of Waterloo, které ještě vylepšila výstavka zručnosti členů naší odbočky, doplněná zajímavými historickými archiváliemi, jdoucími až do roku 1939, kdy v našem městě vznikla, proběhla všechna jednání - i když ne ve všem bez opozitury - hladce a v sympatické atmosféře.

Delegáti ze všech koutů Kanady se ve většině sešli už v pátek 23.5. v St. Jacobs, na uvítacím večeru, který vyplnila hudba Václava Laibla, a kde měli možnost - někteří po dlouhé době - si stisnout ruce a správně se "nažhavit" maďarským gulášem Milana Hrazdíka. Druhý den ráno byl zahájen kongres Dojemně zapůsobilo přivítání manželek - vdov po našich někdejších předsedech, pánech K. Štarkovi a F. Janečkovi, které ve vysokém věku na nás nezapoměly a my je mohli potěšit kytičkou. Vlastní kongresové jednání pozdravili hosté - velvyslanec ČR v Kanadě pan ing. Stanislav Čajálek a generální konzul ČR v Kanadě ing. Petr Dokládal, oba vzácní příznivci našich krajských snah. Dále zástupci Sokolské župy kanadské, Masarykova ústavu a Comenius Institute jehož péčí a spoluprací s naší odbočkou a Společností přátel Kanady z ČR byla instalovaná propagační výstavka fotografií Třeboň 97 v Conestoga Mall. Je naší radostí poděkovat sponzorům za pochození, kterým umožnili výstavu uskutečnit. Byli to pánové J. Kadlec, J. Havlík, Z. Marek a M. Černý. Naší odměnou za všechnu námahu pak bylo číst zápisy v knize návštěvníků, na které architektonický skvost jihočeské Třeboň i okolní příroda, oboje pod ochranou UNESCO, skutečně zapůsobily nevšedním dojmem. Nejedna návštěvník naší výstavky, jak zápisy v návštěvní knize svědčí, zamíří při příští návštěvě starého kontinentu do jižních Čech. Děkujeme všem ochotným dobrovolníkům, kteří nám poskytli nezištnou pomoc a přispěli tak ke zdaru naší práce.

V sobotu večer jsme u příležitosti banketu měli pak možnost poznat populárního filmového herce z Prahy pana Milana Dejčara, který odmítl přijmout nabízený honorář a účinkoval pro nás zdarma. Potom, po jeho vystoupení vyhrávala hudba pana Františka Čekana z Cambridge až dlouho do noci.

Letošní nejnáročnější podnik naší odbočky skončil. Nashledanou na příštím kongresu už jubilejním padesátém, který připraví tentokrát edmontonská přátelá ve stínu Skalstých hor!

49. Kongres našího
Srdcem 24.-25.5.

14 června nám svatý Petr opět přál, počasí bylo překrásné a tak jsme mohli uvítat na našem tradičním Velkém pikniku v St. Jacobs opět velké množství návštěvníků. Nebylo jich méně než loňský rok - kolem tří stovek - ale tentokrát se kuchyně důkladně připravila a všeho, jídla i pití, bylo dostatek dlouho do noci, ke spokojenosti všech. Však také všem šmakovalo a dršťkova - obří párky, ovarové kolena s křenem, řízký se salátem, vynikající guláš, voňavé bramboráky i ovocné koláče, vše šlo k duhu každému. Myslím, že ani hostiny v palácích dávného středověku nezkonsumovaly tolik točeného i originál pilsenského piva jako naši milí hosté. A jako výslužku domů si každý mohl zakoupit originální vynikající slovenské sýry parenici, ošttepek nebo slavnou brynzú.

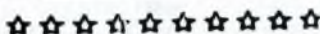

K dobré náladě velké většiny návštěvníků přispěla i hudba pana Čekana a vrtkavé štěstí, které si vybralo své miláčky v naší bohaté tombole. Do kronik dlužno zaznamenat, že tak jako loni i letos vyhrál i cenu pan Milan Chaloupecký a proslýchají se návrhy, aby mu datum příštího pikniku bylo zatájeno, aby také ostatní měli šanci vyhrát tu nejlepší cenu. Ceny v tombole byly skutečně kvalitní a děkujeme všem šlechetným dárcům i hlavnímu organizátorovi tomboly Tonymu Porubanovi, za společenský úspěch. A protože nejenom chlebem či dršťkovou je živ člověk, přišla si na své i kultura, kterou na pikniku reprezentovaly bohatě zásobené nabídky videokazet R Márové a knižních novinek paní J. Navotné.

Spokojeni byli i naši nejmenší, kteří byli odměněni za svoji odpolední účast v dětských hrách a soutěžích i přátelé táborového ohně, jehož plameny ozařovaly radostné tváře všech, dlouho do pozdních hodin. Za rok nashledanou!

Řada našich paní a dívek projevila zájem o založení pěvecké skupiny, která by uskutečnila návrat k naší národní, lidové, ale i populární písničce. A protože jistě ani mužové, majitelé státních hlasů nezůstanou pozadu, je naděje, že s příchodem podzimu začneme budovat novou tradici pěveckého kroužku, který potěší nejen jeho protagonisty, ale celou naši veřejnost! Zájemci hláste se u Lídy Dejmkové, telefon 740-2990

Po velice úspěšném vystoupení oblíbené herečky Ivy Janžurové ve hře "Vrátíš se ke mně po kolenou" v St. Jacobs, kdy bylo obtížné získat volnou židli, se připravíme na invazi sedmi populárních hvězd českého filmu a televize

V neděli 24. srpna v St. Jacobs vystoupí STUDIO YPSILON z Prahy,

keré v kompletní sestavě Jiří Lábus, Jan Schmid, Martin Dejdar, Mirek Kořínek, Petr Vacek, Honza Jiráň a Marek Eben svým humorem a věčně zelenými písničkami zaútočí nejenom na vaše city, ale zejména na vaši ctěnou bránci. Proto vás prosíme, pokud se nechcete smát a dobře se bavit, zůstaňte laskavě doma, jinak za váš promočený oděv od slz smíchu a neudržitelného nervového uvolnění neručíme!

Vystoupení Studia Ypsilon bude podle propozic hlavního pořadatele VIDEO EL manželů Márových z Londonu letos poslední. Co se chystá na příští sezónu, o tom vás budeme včas informovat. Naviděnou na Ypsilonce!

DOBŘÝ DEN!

To, co jsme zažili v St Jacobs 26 června je jen těžko opakovatelné. Přivítali jsme zde VARMUŽOVU cimbálovou muziku z moravsko-slováckého Místřina, která u nás vystoupila u příležitosti své cesty na folklórní festival, který se konal v ontářijském Hamiltonu, kde reprezentovali Českou republiku. Kdo přišel, nelitoval. Nezapomenutelná kulisa moravských vinných sklípků, unikátní harmonie a melodičnost našich lidových písní a pijácká atmosféra vinných krajů jižní Moravy, jen málokoho ponechala klidně sedět na židli. A tak sál zpíval sborově sebou, ruce nad hlavami "šroubovaly žárovky" a dobrá nálada stoupala úměrně s vypitým mokem, jak vinařský káže mrav. Bohužel jsme nemohli informovat o návštěvě cimbálové muziky v minulém čísle DD, zpráva o příjezdu Varmužovců přišla až po vyjítí tohoto čísla. Protože v budoucnosti se podobná situace může opakovat a my nemůžeme rozšířit Dobrý den na dvouměsíčník, doporučujeme našim příznivcům občasně kontaktovat členku našeho výboru Káju Kubenkovou (664-3602) a informovat se o chystaných programech.

Naši kitchenerští Sokolové v počtu 7 žen a 1 muž (sláva mu) vystoupili ve dnech 25.-29.6. v Chicagu na XIX. Sletu Amerického Sokola. Píle i upřímná oddanost sokolské myšlenky Tyršové a Fügnerové je pro naše cvičence příkladná a následováníhodná! Zájemci o členství v Sokole hlaste se u Jany Otrubové na telefonním čísle 884-9185.

Časopis Dobrý den, rozesílá výbor kitchenerské odbočky ČSSK všem Čechům a Slovákům, u kterých předpokládá zájem. Tento informační čtvrtletník rozesílá zdarma na 370 adres a může existovat jen pokud trvá členářský zájem a pochopitelně podpora. Prosíme vás, pokud si nepřejete zasilání časopisu, dejte nám to najevo, ušetříte nám zbytečná vydání! Rovněž nám laskavě sdělte změnu adresy. Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 7 července 1997 nám poslali dary na tiskový fond tito členáři, kterým srdečně děkujeme: Ivana Nováková 40 - , M. Vejvodová 25 - , J. Ostrý, M. Bačkovská, manželé Kratochvílovi a J. Lenkové - všichni 20 - , M. Vinš 15 - , A. Poruban, J. Karger (St. Jacobs), J. Šoustek, manželé Cejnarovi a manželé Janglovi - všichni 10 - , M. Ptáková a S. Janiček 5 -

Upozorňujeme všechny zájemce o kopanou, že Michal Plecítý založil v našem městě fotbalovou jedenáctku, která působí v tzv. rekreační lize. Všichni zájemci o tento populární sport, hlaste se u Michala na tel. číslo 742-4738.

DOBŘÍ DEN!

M. J.

Zapalovat svíce a postávat před pamětními deskami slavných osob je věc poměrně snadná, nevyžadující žádné duševní úsilí a námahu. Snažit se o pochopení jejich myšlenek je naopak věc svízelná a obtížná. Nejvyšší pocta, jakou můžeme někomu prokázat, nespočívá ve formálním obřadu a uctivém souhlasu, ale ve skutečné pozornosti a zamyšlení. V tomto duchu je třeba chápat následující řádky, z nichž vyplyne, že **projev Václava Havla ve Spolkovém sněmu (Bundestagu) dne 24. dubna 1997** byl pečlivě přečten a snad i správně pochopen. Zaměříme se na čtyři body a ponechme stranou všechno to, co už bylo řečeno jinde.

1. Tajnůstkářský a mlhavý ráz

Z celého projevu se nedovídáme, proč vlastně je Václav Havel zván do Spolkového sněmu.

Co německá strana, žádá a co nabízí ?

Má německá strana územní požadavky ?

Platí Mnichovská dohoda ?

Žádá německá strana otevření trhů ?

Žádá německá strana majetkové restituce ?

Žádá německá strana politickou reprezentaci, včetně českého občanství pro bývalé sudetské Němce, popř. jejich potomky ?

Václav Havel patří k lidem, kteří považují jasné a konkrétní slovo za něco nepatřičného. Nikdy neuvádí příklady. Jeho řeč je plna neurčitých symbolů a parabol, v nichž je hledán skrytý smysl. Co je to "metafyzický prapůvod duchovní historie našeho kontinentu ?" Pokud je známo, řešily se spory v Evropě, tak jako všude jinde, tj. klackem. Kdo se nepodrobil silnější straně, dostal kyjem přes hlavu.

Poslední názornou ukázkou byl nálet na Sarajevo v květnu 1995, při němž bylo shozeno na město 2000 pum. Toto bombardování bylo ovšem mírové bombardování a zároveň nejvyšším naplněním hesla "Pokoj lidem dobré vůle", neboť po vybombardování, odpočívají už vybombardovaní většinou v pokoji...Tvrdit že bombardování není vyhlášením válečného stavu, je názor tak absurdní, že je snad zapotřebí mít alespoň doktorát z politických věd, abychom tomu věřili. (Obměna výroku N. Chomského.) Tolik k "metafyzickému prapůvodu duchovní historie našeho kontinentu"

Nebývá zvykem parlamentů a státních institucí řešit filozofické problémy. Kdyby německá strana nic nežádala, nezvala by si českého prezidenta k pohovorům. Václav Havel a Roman Herzog předvádějí závody v ušlechtilosti.

Jak se mohli tak nesmírně ctnostní, neúchylně spravedliví a takřka posvátní mužové vůbec dostat do politiky? Současné se skutečným jednáním, které probíhá za zavřenými dveřmi a pod stolem, tj. demokraticky, (jak by pravil N.Ch.), předvádí se hra s Václavem Havlem v hlavní roli. Jako poslední číslo bude užaslé veřejnosti předložen účet.

2. Proces integrace

Velkou pozornost věnuje Václav Havel procesu integrace, tj. přeloženo do normálního jazyka, procesu ztráty státní nezávislosti. Mluví se o tom jako o něčem, co probíhá samo od sebe, co se nedá zvrátit, ať chceme nebo nechceme. (Minulý pořádek mluvil o svobodě jakožto poznání nutnosti.) Procesu integrace připisuje se ráz přírodního zákona.

Ve skutečnosti je tento proces cílevědomě plánován a důsledně prosazován. Dokumenty, jež kodifikují tento proces, např. NAFTA, o tisíci stranách se nenapsaly samy od sebe. Musely na nich pracovat štáby právníků, zákonodárců, ekonomů a odborníků mnoho let. Za tuto práci byli samozřejmě placeni a konali ji v souladu se směrnicemi svých vlád. Role demokratických státníků spočívá v překonání odporu veřejnosti vyvolávaném pocitu marnosti nad něčím, co nelze zastavit.

Hlavním nástrojem procesu integrace nejsou nějaké duchovní síly, nýbrž konkrétní organizace jako WTO (následník GATTU), IMF a BIS. Posledním dosud připravovaným nástrojem globalistů je **The Multilateral Agreement on Investment**, MAI. MAI je dosud ve stadiu příprav a je aktivně připravován v kuloárech 29 států tvořících OECD. Zájemci o MAI mohou se poučit na Internetu pod šifrou: "<http://www.rtk.net/preamble>".

WTO=World Trade Organization

GATT=General Agreement on Tariffs and Trade

IMF=International Monetary Fund

BIS=Bank for International Settlements.

OECD=Organization for Economic Coordination and Development.

MAI dovrší proces ztráty jakékoliv státní a národní nezávislosti. Znamená naprostou abdikaci národních vlád a vydání národního majetku a veškeré kontroly na ním nadnárodním korporacím a velkým investičním konglomerátům.

MAI je nadřazen státním zákonům na všech stupních, včetně státních ústav. MAI znamená pro řadové občany závod o nejnižší možnou životní úroveň, tj. běh ke dnu. Povede k propastným majetkovým rozdílům jaké můžeme pozorovat v tzv. zónách volného trhu v Mexiku v důsledku NAFTA. Proces integrace znamená naprostou volnost kapitálu, ale nikoliv volnost pohybu pracovních sil.

Začínají vznikat dvě ekonomie. Jedna oficiální, integrovaná a mocná. A druhá místní, nejednotná a roztráštěná. Grafickým

obrazem tohoto stavu jsou místní stánkaři před branami velkých mezinárodních supermarketů.

Proces integrace vytváří elitní třídu, která necítí žádný vztah k určité zemi, k místu a kultuře. Jenom a jenom k sobě a systému, jež ji vynesl nahoru...

3. Nacionalismus

Národnostní šovinismus je samozřejmě věc zavrženíhodná. O tom není třeba diskutovat. Nikoho neohrožuje německá hudba, malířství, písemnictví a filmová tvorba. Něco úplně jiného je **ekonomický nacionalismus**, který znamená především výrobu pro vlastní potřebu a nikoliv na vývoz a ochranu domácích trhů. Všechny velké ekonomie, včetně Německa a Spojených států, provozovaly v dobách svého rozvoje ekonomický nacionalismus. Teprve v okamžiku naprosté převahy, začaly hlásat doktrinu otevřených trhů. Otevřené trhy s velkými státy jsou hra, kterou musí česká strana prohrát, neboť nekontroluje trhy.

Dalším bodem ekonomického nacionalismu je místní kontrola nad přírodním bohatstvím. Praktická otázka. Kdo rozhodne, zda se bude a nebo nebude těžit uhlí v Beskydech ? Zda se bude a nebude hledat zlato v Kašperkých horách ? Mezinárodní investoři a nebo místní obyvatelstvo ? Jestliže připustíme, že syndikát investorů, řekněme z Bonnu, má právo rozhodovat o tom, co se bude a nebude dělat v Kašperských horách, mají obyvatelé Kašperských hor právo zasahovat do záležitostí v Bonnu ? Samozřejmě, že ne ! Platí zásada: Co je vaše, to je naše a co je naše, do toho vám nic není !

Jestliže je nacionalismus tak překonaný koncept, jak odpovídá Václavu Havlovi Roman Herzog, proč se tedy Německo sjednocovalo ? Jestliže hranice už nehrají roli, proč se vedla válka o Malvinské ostrovy (Falkland Islands) ? Proč trvá spor mezi Severním Irskem a Velkou Británií ? Jestliže hranice nehrají už v Evropě roli, proč Německo aktivně destabilizovalo Jugoslávii (spolu s Mezinárodním měnovým fondem) ? Proč bylo nutné rozbit Československo ? Jestliže hranice nehrají roli, proč byla ustanovena rozhraničovací komise ? Proč se soudí občané Sobotky ?

4. Tržní hospodářství

Poněkud nejasná je myšlenka, která se nepřímo v Havlově projevu objevuje, že tržní hospodářství a svobodná společnost jsou v podstatě jedno a totéž. Trhy přece existovaly i v otrokářské společnosti. Otroci se prodávali na trzích. Dosud existuje smluvní otroctví v tržních státech, např. Brazílii. Dalším nejasným bodem je spojitost mezi trhy a demokracií, uvážíme-li propastný rozdíl v příjmech a základní tržní princip: "Co dolar, to hlas".

Otázek hromada, odpovědi žádné. Něco tu nehraje.

DOBŘÍ DEN!
Čtvrtletník Čs. sdružení v Kitchenery

DOBRY DEN

Věstník ČS Národního Sdružení v Kanadě

NAPSALI NÁM...

Dobry den !

Pod dojmem článků, mimochodem velmi fundovaně psaných z čísel 39 a 40 ohledně nové česko - německé deklarace musí následně každého Čecha pojmout obava o budoucnost naší staré domoviny. To jest, z pohledu nás zde v naší tzv. " nové vlasti ", tento pohled nemusí nezbytně být sdílen těmi, kteří žijí v původní zemi. To je ale pochopitelné, neb jejich, či pro ten případ náš pohled může být případně stigmatizován prostředím ve kterém žijeme. Oni jsou konec konců částí Evropy, o účast v níž se tolik ucházejí. Nicméně situace by neměla být pozorována jen ve zjednodušeném černo - bílém spektru.

Co mě k tomu přivádí je moje pozorování o ucházení se České republiky spolu s Polskem a Maďarskem o členství v NATO, což má být oficiálně přiznáno těmto státům letos v červenci. Vždy mě udivovalo, proč bychom měli být částí NATO. NATO - NACO, vzpomínám zněl jeden " vtip " z normalizačního Rudého práva. Nyní, dávajíc tuto přítilnost k vojenské alianci do souvislosti s okolnostmi a podmínkami česko - německé deklarace se zdá, že přece jen nějaká souvislost existuje. Dostávám čas od času výstřižky z českých novin a tam jsem našel zmínku, že někdy začátkem letošního roku přijal ministr obrany ČR německou parlamentní delegaci, která panu ministrovi přislíbila plnou podporu českému úsilí o vstup do vojenského společenství NATO. Ejhle !

Ano jistě, politika je oborem spekulativním a tak by měla být i chápána, přesto v této souvislosti je něco až příliš zřejmé. Shrňme - li to, mohlo by to vypadat asi takto:

1) konkrétní obavy z nového šovinistického Ruska (dal bych tomu 3 body z 10 možných), 2) neschopnost států střední Evropy vytvořit jakousi " neutrální " obranu unii (hádám 7 z 10 ti), 3) konkrétní a navíc plně podložené důvody stran Německo (9 z 10) V tomto posledním bodě mělo Polsko speciálně silný zájem - polovina jeho území leží na (nedávném) území " Velkoněmecké Říše ". Tudíž, necháme - li uzdu spekulace volnou, můžeme doufat, že se českým politikům konečně, i když pod dojmem ústupku, podařilo vytvořit jakousi jistotu pro přežití " malého " národa ve střední Evropě. Je zde ještě možno připomenout paralelu : brzy přišla česká knížata na nápad přešaltrovat pravoslavi " na nejkréšfanštější ze všech křesfanství " a dlouho to vycházelo , vskutku po pár století a národ jakž takž přežil. To není zrovna spekulace, to je historie. Jinak ale ovšem spekulace zůstane spekulací.

Zdeněk Příšovský

76 YARDŮ JARDY ŠTERCLA

Když jsme se před dvěma roky loučili v naší krajské restauraci v St. Jacobs s populárním komikem Jardou Šterclem po jeho úspěšném vystoupení, věřili jsme, že se neloučíme naposledy. Hýřil vtipem, radostí i chutí do života a jeho trampské srdce plné lásky a obdivu ke kanadské přírodě dávalo tušit, že se Jarda jistě mezi nás opět vrátí, že nás opět zaplaví nekonečným množstvím svých zážitků. O tomto oblíbeném herci a kabaretierovi kolovala po celé dlouhé desetiletí řada vyprávění a příhod, ve kterých hrál hlavní roli. Často to byly i bizarní historky s napínavou příchutí a nebezpečím, které kolem nás a veřejně činných lidí zejména, rozprostírala "dělnická" moc bývalého systému. Jednou, brzy po oslavách pátého výročí "vítězného února" si v divadle Alhambra, kde Jaroslav Štercl účinkoval v té době jako konferenciér v kabaretním programu, zavolal o přestávce k sobě ředitel a řekl mu "mám pro tebe Jaroslave špatnou zprávu. Zemřel soudruh Stalin, dostali jsme příkaz okamžitě přerušit představení. Tak půjdeš před oponu a "oznámiš to". Štercl se prý vzpíral, obával se, že z toho bude průšvih, že na takové vážné oznámení on není, vymlouval se jak mohl, ale nic naplat. Byl konferenciér a tak se také objevil před oponou. V obecnstvu to radostně zasumělo, jako vždy, když se oblíbená tvář Šterclova ukázala pod reflektory. "Mám pro vás smutnou zprávu" začal Štercl s vážným výrazem v obličeji. Půl sálu se začalo smát. "Počkejte, já to myslím zcela vážně" pokračoval nešťastný Štercl, ale to už se řentel, v očekávání nějaké legrace, celý sál. Zoufalý Štercl čekal, až se publikum uklidní a pak řekl tragickým hlasem, jak nejlepe uměl "zemřel Josef Vissarionovič Stalin". Publikum řvalo a sizelo smíchy. Jediný komu do smíchu nebylo, byl Jaroslav Štercl. Vzniklá situace mohla v té době znamenat skutečně vážné nebezpečí. Naštěstí to dobře dopadlo a Jára Štercl rozdával smích ještě další čtyři desítky let. Až do loňského dubna, kdy povolán do věčných lovišť, opustil svoji ženu Růženu, svůj pokoj připomínající trampský srub a všechny svoje věrné diváky a kamarády. A přece, přes tuto skutečnost smutného údělu, se s Jaroslavem Šterclem opět setkáme, tak jak jsme věřili po jeho vystoupení tenkrát u nás v St. Jacobs. S pomocí spisovatele Petra Hořce paní Růžena Šterclová dokončila knížku, kterou Jára začal, ale nestačil dopsat. Jeho vzpomínky na všechna ta léta plná legrace, vřelého kamarádství, uměleckého života a spolupráce se zajímavými lidmi, na tramping, na milovanou Prahu. Pod názvem "76 yardů Jaroslava Štercla" se tak uskutečňuje poslední návrat velkého komedianta, kamaráda a milého člověka mezi nás.

(Bu-)

HLEDÁTE SPOLEHLIVOU JISTOTU A

OCHRANU ?

Na váš život, auto, dům, business i jiný majetek tu nejlepší cestu pojištění vám nabízí Marie a Roman Ptákoví. Volejte kdykoli telefon 748-0984 nebo 748-5247.

DOBŘÍ DEN!

Všichni víme, že náš čtvrtletník " Dobrý den " je vynikající časopis a velmi se na každé číslo těším. Když si přečtu Jelinowicze tak se cítím jako filozof. Po přečtení článku Vladimíra Bubáka se vzdělávám v historii a když něco přidá Reiniš, tak je ze mne úplný vědátor. Jedna věc mi ale bez pochyby schází a to je humor. Kam se poděl náš smysl pro legraci ? Protože vím, že jakékoliv urgencye v tomto směru by u jmenovaných pánů neměly kůženého výsledku, rozhodl jsem se, že se pokusím tento chybějící článek doplnit sám. Zde je moje první příložená do ohně a nechám to plně na editorovi co z toho uveřejní a co skončí v koši.

Ptákoviny od Romana

Postřehy

- ekonom je člověk, který se nám snaží ušetřit peníze které nemáme a chce abychom je utratili za něco, co nepotřebujeme a podpořili vládu, kterou nechceme

Politika

je obor umění jak vyhledávat problémy, všude je dokázat nalézt, ale nesprávně určit diagnózu a vše řešit špatnou terapií.

Příslaví -kdo jinému jámu kopá, ten se nadře

Poesie

Bodál Hamlet, bodal do přístěnku,
núž měl pěkný, pěknou stěnu,
bodál Hamlet, bodal do stěny,
núž měl pěkný, pěkně kostěný,
bodál Hamlet, bodal, bodal -
nevím, co bych k tomu dodal.

Vtipy

" Že se vám chce do té ciziny," diví se naše babička před dovolenou, "ještě si tam někde uženete ten ADIDAS!"

" Pane asistente, zemřel ten pacient do půlnoci jak jsem " předpokládal " ?

" Ne pane primáři, ještě žije. " " To není možné ! V tom případě simuluje ! "

Roman Pták

TIME, May 19, 1997 : NA POKRAJI KATASTROFY

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL STEVE PETR

Trvalo to dva roky, než se svět dověděl přísně utajovanou skutečnost, že 25. leden 1995 mohl být osudný pro celý svět. Ruští vojenští odborníci ten den zírali upřeně na své radary, které signalisovaly blížící se raketu podobnou ponorkové raketě TRIDENT, která od Norského moře směřovala na Moskvu. Ruští důstojníci se domnívali, že může jít o překvapivý americký útok, jež má za úkol rozpoutat nad Ruskem elektro - magnetickou bouři, která by zničila ruskou elektronickou síť. Radarová posádka vydala okamžitě signál do podzemního centra jižně od Moskvy. Jeden poplašný signál alarmoval prezidenta Borise Jelcina, druhý ministra obrany a

třetí náčelníka generálního štábu armády Světélko na speciální desce s elektronickou mapou Ruska jasně potvrdovalo pohybující se bod nad Norským mořem, směřující na hlavní město této země. Pod elektronickou mapou se nachází řada tlačítek (push buttons), které představují výběr cílů v USA. Ruské útvary, které mají na starosti strategické nukleární zbraně, byly uvedeny do plné pohotovosti a připraveny vypálit, během několika minut. Za dalších dvanáct minut nešťěstí sledovaná raketa však odchýlila svůj původní směr a vojenští analitikové si oddechli, že není více ohrožováno ruské území. Brzy na to se vysvětlilo, že to byla pokusná norská raketa vypálená do vesmíru, co vzrušila ruské vojenské velení. Norská strana zodpovědně tento chystaný pokus oznámila ruskému velvyslanectví v Oslo, ale jeho představitelé nepředali tuto důležitou informaci své vládě v Moskvě. A tak scházely jenom tři minuty, aby Jelcin dal povel k "odvetnému" odpálení svých raket. Ten na štěstí váhal a to zachránilo svět před nukleární katastrofou. Člen ruského parlamentu Sergěj Jušenkov to potvrdil slovy "svět byl (aniž by to tušil - pozn. překladatele) na pokraji nukleární války!

Prezident Clinton několikrát prohlásil, že ruské dálkové rakety už nejsou namířeny na americká velkoměsta. To je sice pravda, ale raketové mozky kompjuterů uchovávají své původní cíle, které mohou být velmi rychle aktivisovány. Rusko, i ořes uzavřené dohody o snížení počtu nukleárních zbraní stále vlastní 1300 strategických raket a 6.000 nukleárních hlavíc. Kvalita údržby těchto zbraní je podprůměrná následkem totálního nedostatku nejnужnějších financí. Vojáci těchto speciálních elitních jednotek byli zredukováni na chudáky. 300 km severně od Moskvy je městečko Krasnyje Sosanky, kde je hlavní posádka nukleárních zbraní a velící centrum raketových vojsk (Strategic Rocket Forces). Elita důstojníků žije se svými rodinami v ubohých bytech a neutěšených podmínkách. Důstojníci jsou pochopitelně rozezlí a ve špatné náladě. Jeden major, který slouží u dálkových raketových vojsk už 24 let, nedostal výplatu za poslední čtyři měsíce! Ruský obranný systém není už tím, čím býval. Ztratil většinu varovných radarových stanic na Ukrajině, Litvě i jinde. V této situaci, kromě nebezpečí falešného, mylného poplachu, také politická krize v Kremlu může způsobit, že vojenští vyšší velitelé nebudou respektovat předáky různých politických směrů a nezávisle na politické moci učiní rozhodnutí o použití nukleárních zbraní naprosto svévolně.

Jak prokázalo několik kritických minut jednoho lednového dne pětadevadesátého roku, žijeme my a naše děti ve velmi nejistém světě aniž bychom o hrozcím nebezpečí a kalamitách moderní doby měli vůbec tušení.

Poznámka editora: Ačkoli Dobry den nemá ve zvyku uveřejňovat nepůvodní materiály, naléhavost překladu pana Petra nás přiměla k vyjimce.

Hovory na nejnižší úrovni

M.J.

**Správce domu ze vzdáleného Ontária komentuje
presidenta Havla.**

Dokončení

G. pokračuje v komentářích.

Jesliže se komunisté vzdali marxismu a komunismu, jak sám Havel tvrdí, jsou to pak ještě komunisté? Není to hra se slovy? Kdo je komunista? Bývalý člen strany? Současný člen strany? Kdo věří v určité doktriny? Není to souhrnný pojem pro nepohodlné osoby?

(DD. Bernard Kaplan tvrdí, že v České republice přejmenovali se komunisté na sociální demokraty.)

Jestliže nacionalismus je tak nebezpečný, zastaralý a vlastně komunistický model, proč tvůrci Nového řádu shledali za nutné vytvářet unitární národnostní státy. Proč bylo nutné sjednotit Německo, ale

Prerušuje nás tukaní na dveře. Ve dveřích stojí žena v županu a o něco žádá. G. se omlouvá se slovy: "Moment, hned se vrátím." Osaměl jsem a přemítám.

Starý pořádek také hrozil nacionalismem. Připomeňme si článek z Rudého práva, pátek 5.dubna 1968, strana 7, "O specifické cestě k socialismu.":

Fakta dokazují-tvrdí V. Kozlov (kandidát filozofie. Pozn.), že se v jednotlivých oddílech komunistického hnutí objevily nebezpečné nacionalistické tendence. Projevují se podle jeho slov tím, že některé strany začaly soustřeďovat pozornost ne na jednotu, ale na nezávislost stran....atd. (Konec citátu z Rudého práva.)

Kozlov to říká otevřeně. Nacionalismus je šifra pro nezávislost nesprávné strany. Kdo chce budovat impérium, nemůže připustit nezávislost. Na tom se s příchodem Nového řádu nic nezměnilo. Nové lahve-staré víno. Správní lidé jsou patrioti, ostatní jsou nacionalisté.

G. se vrací a naše přemítání dostává se na jinou kolej.

G. popisuje, kterak byl požádán, aby držel kocoura, jemuž měly být ostříhány dráčky. Následoval podrobný popis lovu. Nejprve jej svolávala Marga něžnými slovy, později se přešlo na urputný hon, přičemž kocour náhle zmizel. G. slíbil, že se dostaví ještě jednou dnes večer k opakování procedury.

Na závěr této kapitoly malá hádanka.

Kolik má kočka drápků? Správné řešení najdou laskaví čtenáři a spanilé čtenářky na konci naší filozofické úvahy.

G. pokračuje v komentářích.

Vratme se znovu k tomu, říká V.H. o snaze nacionalistů-komunistů nabýt vlivu. Co konkrétně podnikají, aby se dostali k moci? Jaké nebezpečí má Havel na mysli, jestliže nehrozí návrat ke komunismu, jak sám tvrdí?

Skutečná moc ve společnosti vyplývá z kontroly národního majetku, měnového a daňového systému, armády, policie a sdělovacích prostředků. Pouhé zvolení do parlamentu znamená velmi málo.

Jedno velké tajemství demokratického kapitalismu spočívá v tom, že nezáleží na tom, kdo vyhraje volby, neboť skutečná moc zůstává ve stejných rukou. Prostředky, jež má k dispozici zvolená vláda, jsou omezeny silami, které kontrolují národní bohatství. Realita kontroly rozhoduje. Přestože v Polsku vyhráli komunisté, sledují stejnou linii jako jejich konzervativní předchůdci.

Špičkoví byrokraté mají větší slovo nežli čerstvě zvolený pan poslanec. To je ostatně všeobecně známo...

Další výroky presidenta Havla následují.

4. {Now, he said....freedom itself.}

Nyní, řekl (VH. Pozn.), neo-komunisté obratně využívají všeobecného rozčarování z ovoce kapitalismu a svobody.

5. {"A great many people.....he declared}

"Mnozí lidé by si přáli mít zároveň svobodu i materiální zabezpečení paternalistickým státem, což je vzájemně neslučitelné", prohlásil.

G. komentuje výroky 4 a 5.

Musí to být asi velmi trpké ovoce...

VH opakuje standardní propagandistickou formulku.

Materiální zabezpečení a volnost se navzájem nevylučují.

DD. Můžeme uvést nějaký příklad ?

G. Jistěže. Uvážíme-li, že průměrná úroková míra se pohybuje okolo 5%, pak k zajištění více-méně pohodlného života postačí vlastnit kapitál ve výši, řekněme, \$500,000, nebo ekvivalent v jiných měnách. Celá třída rentierů slučuje naprostou ekonomickou jistotu i volnost, ačkoli ničím nepřispívá, na rozdíl od skutečných podnikatelů, kteří často podstupují veliké osobní riziko.

Jestliže řadoví občané hledají životní jistoty, je to klasifikováno jako projev nostalgie a pokus o nemožnost.

Že je možné obojí, dokazují padesátá a šedesátá léta, kdy v Západním světě existovala takřka plná zaměstnanost a zároveň veliká volnost.

Velcí investoři žádají běžně od státu záruky, subvence a záchranou ruku v případě krachu. Tato forma sociální podpory je chvályhodná a nezpůsobuje deficit.

Pomoc řadovým občanům naproti tomu vytváří závislost na státu a způsobuje deficit. Zbavovat řadové občany všech jistot je dobré pro hospodářství a říká se tomu "zavádění tržní disciplíny." Uvalovat nejistoty na horní vrstvu je naproti tomu projevem nebezpečných tendencí a nezodpovědným počínáním, jež by mohlo míti nedozírných následků.

Není nám dopřáno klidu. Někdo opět tůká na dveře.

Vidíme malou holčičku slámově žlutých vlasů, se kterou jsme se setkali na parkovišti, za níž se schovávají tři kluci. G. se sklání a my slyšíme tajemný šepot:

"Ve vašem bytě je mimozemšťan. Viděli jsme, jak k vám vešel."

Běda, byl jsem sledován..! Skupina se dívá skrze pootevřeně dveře a náhle propuká v radostný jásot: "To je on !" A mívá prstem na divan, na němž sedím.

G. pokračuje.

Havel nepřipouští, že by obavy z materiální nejistoty miliónů občanů mohly mít své oprávnění. Mlčky se předpokládá, že ti, co nejsou spokojeni, chtějí návrat do minulosti. Předpokládá se, že existují jen dvě možnosti. Buď sovětský model a nebo současná verze neo-konzervativního kapitalismu. Není to pravda. Existují desítky variant. Západní státy najely na současný systém počátkem 70. let.

Další dva výroky presidenta Havla.

6. {*The dissidents.....political amateurs, unequal to the task of governing*}

V mnoha případech se ukázalo, že disidenti, jenž vedli odpor proti komunistickému řádu, se projeví jako političtí diletanti, kteří nestačili na úkoly vládnutí, dodal.

7. {"*The Communists.....financial means*"}

Komunisté mají politickou organizaci a vydatné finanční prostředky..."

G. komentuje výroky 6 a 7.

Havel má asi pravdu, když říká, že bývalí revolucionáři museli být odstaveni. Zdá, že je to osud všech revolucí. Škoda, že neříká, jaké vlastnosti předurčují některé jedince k vládnutí a jaké naopak jsou na překážku. Kdo to rozhoduje? Pokud se týče organizace a finančních prostředků. Proč nedokáží ostatní strany vybudovat organizaci? Chce tím říci, že komunisté, popř. neo-komunisté jsou vlastně schopnější? Odkud pocházejí jejich vydatné finanční prostředky? Kdo je podporuje? To se asi nikdy nedovíme...

Poslední Havlův výrok

8. {...*collectivism's utter failure.*}

Mnozí současní komunističtí vůdci.... zažili naprostý krach kolektivismu.

DD. uzavírá debatu. Poslední komentář.

I největší zastánci volného trhu potřebují kolektiv. Když se mluví o dělení majetku a zisku, jsme důslední individualisté s důrazem na právo jedince. Naproti tomu státní dluh sdílíme společně jako jedna velká a šťastná rodina.

Dofilozofovali jsme a venku se mezitím setmělo. Prudký vítr honí těžké mraky. Je slyšet jak někdo skládá do automobilu krabice s lahvemi od piva. Rozcházíme se a G. praví: "Těžký je úděl správce domu. Odcházím ostříhat drápy divoké šelmě. Co přinese příští den...?"

[Celkem má kočka 18 drápků. 10 na předních packách, 8 na zadních.]

DOBŘÍ DEN!

VIDEO. ET
CANADA LTD

oprávněný distributor českých a slovenských filmů na videokazetách uvádí populární veselohry ČT.

A-1 Maintenance Service

General Maintenance Specialists
Window & Eavestrough Cleaning • Lawn Care • Power Washing

Satisfaction Guaranteed

Fully Insured
Mike Plecity - Owner

72 Monterey Cres.
Kitchener, Ont.

Free Estimates
(519) 742-4738
Mobile (519) 571-4282
1 (800) 844-7920

ŽIVOT, MILÝ SYNU, ROZDÁVA NEJRŮZNĚŠÍ RANÝ
TOMLE KUPŘÍKLADU JE ELEKTRICKÝ PROUD.

Kresba: VLADIMÍR RENCÍN

Pište nám!

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Crt.
Kitchener, Ontario
N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat
názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje
právo příspěvky upravit a zkrátit podle
potřeby

Navštivte RIVERSIDE MAPLES restaurant v
romantické St. Jacobs Country, kde
KAŽDÁ NEDELE JE SVÁTKEM!

Studené a teplé buffet
domácí polévku
české a slovenské speciality a zákusku

vyhlášené kvality !

Cena menu \$ 8.95, děti polovinu.

